

Niterný a jemný koncert na Sv. Hostýně

Letošní ročník Letní školy barokní hudby tematicky zavítal po dlouhé době domů. Autorem, jehož hudbě se letos účastníci LŠBH věnovali, byl moravský raný barokní skladatel Pavel Josef Vejvanovský. Narodil se kolem roku 1639, asi v Hlučíně. Po studiích na jezuitském gymnáziu v Opavě a ve Vídni nastoupil do služeb olomouckého biskupa Karla Liechtensteina-Castelcorna v Kroměříži. Ten jako zvelebitel Kroměříže věnoval pozornost všem druhům umění (zámek, zahrady, obrazová sbírka), a nemohl tedy pominout ani hudbu. Angažmá P. J. Vejvanovského jako kapelníka a ředitele kůru u sv. Mořice bylo jeho trefou do černého. Vejvanovský, kromě faktu, že působil jako virtuózní trubač, v Kroměříži, vytvořil mimořádně rozsáhlé a pestré dílo. Vedle obvyklých kompozic a partitur se v Kroměříži zachovaly i skici a rukopisy se zlomky a náčrtů, které odhalují Vejvanovského kompoziční postupy, se škrty, opravami i poznámkami. Prof. Jiří Sehnal upozorňuje, že ne všechny jeho rukopisy musí nutně dokládat jeho autorství. Nicméně rozsah a jisté „nesrovnalosti“ ukazují, že Vejvanovský byl skladatelem předbíhajícím svoji dobu. V duchovních dílech používal neupravené církevní texty a někdy prokazatelně i svoje vlastní.

Letošní LŠBH se zaměřila především na Vejvanovského duchovní tvorbu. Délka

jednotlivých skladeb budí dojem určité torzovitosti, avšak Vejvanovský, jako skladatel hloubavý a s texty souznějící, vytvářel hudbu jímavou, i když trochu melancholickou. Jak poznamenává ve své předmluvě k výtečně připravenému programu Mgr. Tomáš Hanzlík, PhD., „skladby působí jakoby vytržené z nepřetržitého hudebního toku. Jedna skladba končí v půli stránky a hned začíná další“.

Srpnový večerní koncert uvedl nový rektor hostýnské baziliky P. Josef Stuchlý SJ. Připomněl, že hudba je krása a ta je dílem Božím.

Sestavit celovečerní program z Vejvanovského krátkých děl nebylo jistě jednoduché. Dirigent a spiritus agens LŠBH Roman Válek uvedl obě části programu známými a populárními fanfárami. V první půlce koncertu zazněla Missa Misericordiae a po ní vystoupili vítězové interní soutěže LŠBH – sopranistka Tereza Hořejšová v Monteverdiho Laudate Domine, flétnistka Eva Liptáková v Telemannově Sonátě a moll (TWV 55:a2) a vítěz soutěže, houslista Michal Klas, ve Vivaldiho Koncertu per Pisandel (RV 242).

Po přestávce zaznělo dalších šest Vejvanovského duchovních skladeb, z nichž některé skutečně obsahovaly kompoziční prvky zmiňované v úvodu tohoto článku. Množství sólových výstupů kladlo

Foto: PaM

na interprety obrovské nároky a musíme konstatovat, že se jich zhostili s plnou parádou, přesvědčivě a jistě. Největší dojem na mne udělala Lucie Karafiátová a trvalý a osvědčený Jiří Miroslav Procházka, kterého jsme mj. viděli a slyšeli zhruba před měsícem na závěr letošního ročníku Bystřických zámeckých slavností v programu Ensaladas v našem kostele.

Nástrojové obsazení letošního orchestru bylo oproti velkým oratorním dílům snad poloviční. Řada lektorů a hráčů dávala záruku kvality, avšak chybělo pár osvědčených a tradičních účastníků (prof. Peter Zajíček, Karel Fleischlinger). Byli nahrazeni novými výtečnými umělci – na místě koncertního mistra zasedl Josef Žák, s theorbou se představila mladá, krásná a virtuózní Barbora Hulcová, v klarinách se blýskla úžasná Markéta Kubištová. Ostatní, byť by si rovněž zasloužili být jmenováni, nechť prominou.

Koncert navštívili někteří prominentní hosté, např. Vojtěch Babka, redaktor stanice Vltava. Kéž by si všimla i tato stanice

vícekrát než jednou do roka, že máme na Moravě jeden excelentní barokní soubor, který má své renomé a nadšené posluchače. Velmi vítaným hostem a kritikem nadmíru povolaným byl prof. Jiří Sehnal s chotí, autor mnoha monografií a odborných prací s moravskou hudební tematikou. A potěšitelná byla i přítomnost televize Noe, která snímala celý koncert. Snad i zde se blýská na lepší časy.

Věřím, že posluchači koncertu odcházeli do 10. srpnové noci spokojeni a naplněni krásou. Co na tom, že neslyšeli bachovskou bravuru či händlovskou pompu. Vejvanovského čistota a mírná melancholie určitě stály za to. A příští rok? Inu, budeme včas informovat, ale určitě to bude opět stát za návštěvu.

P. S. Taky letos přišla bouřka, našťastí až při nakládání a úklidu. Nestálo by za úvahu pro příští rok naplánovat třeba Händlovu Vodní hudbu? Jak by to bylo stylové.

PaM